



на́йсильни́ший

НАНАЙСЬКА КАЗКА

Найсильніший

МАЛЮНКИ
А. РИБАЧУК

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ДІТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР
Київ 1958



ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ



Переклад О. ІВАНЕНКО

САМЫЙ СИЛЬНЫЙ. НАНАЙСКАЯ СКАЗКА
(На украинском языке)

Редактор Є. У. Нарубіна

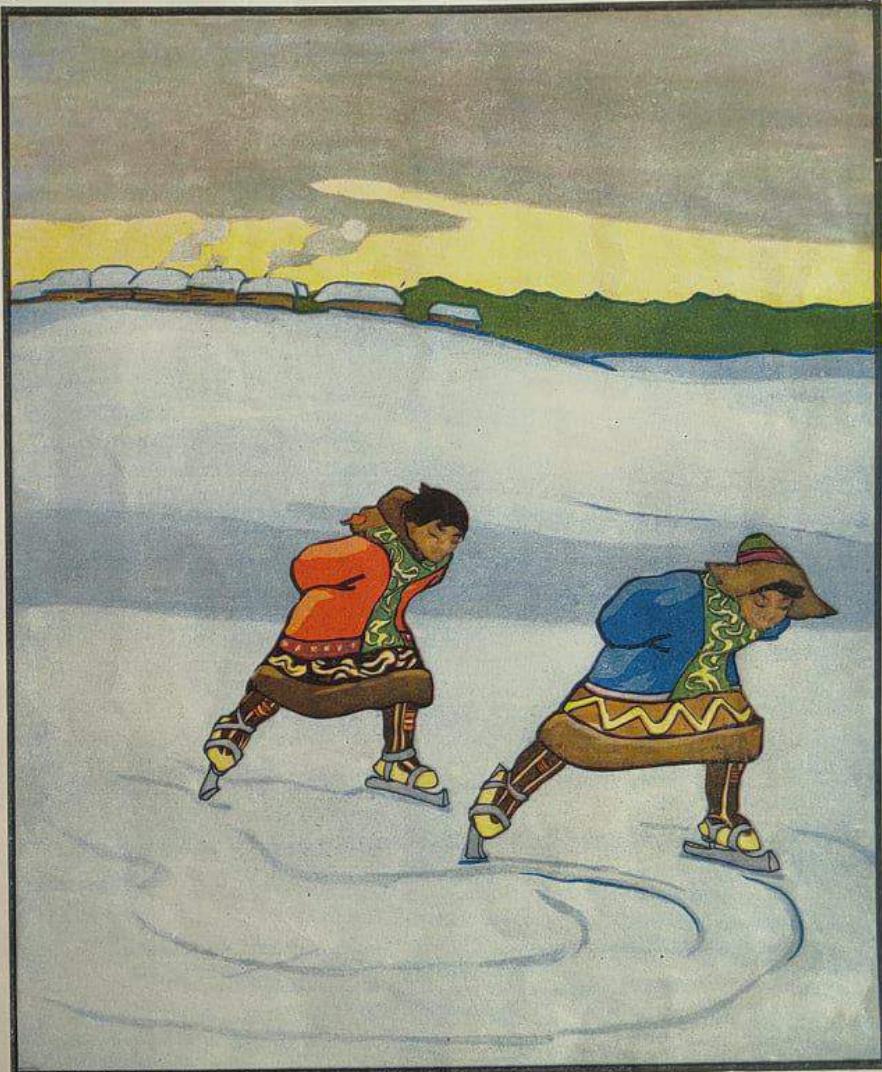
Художній редактор Г. Ф. Мороз

Технічний редактор В. В. Красій

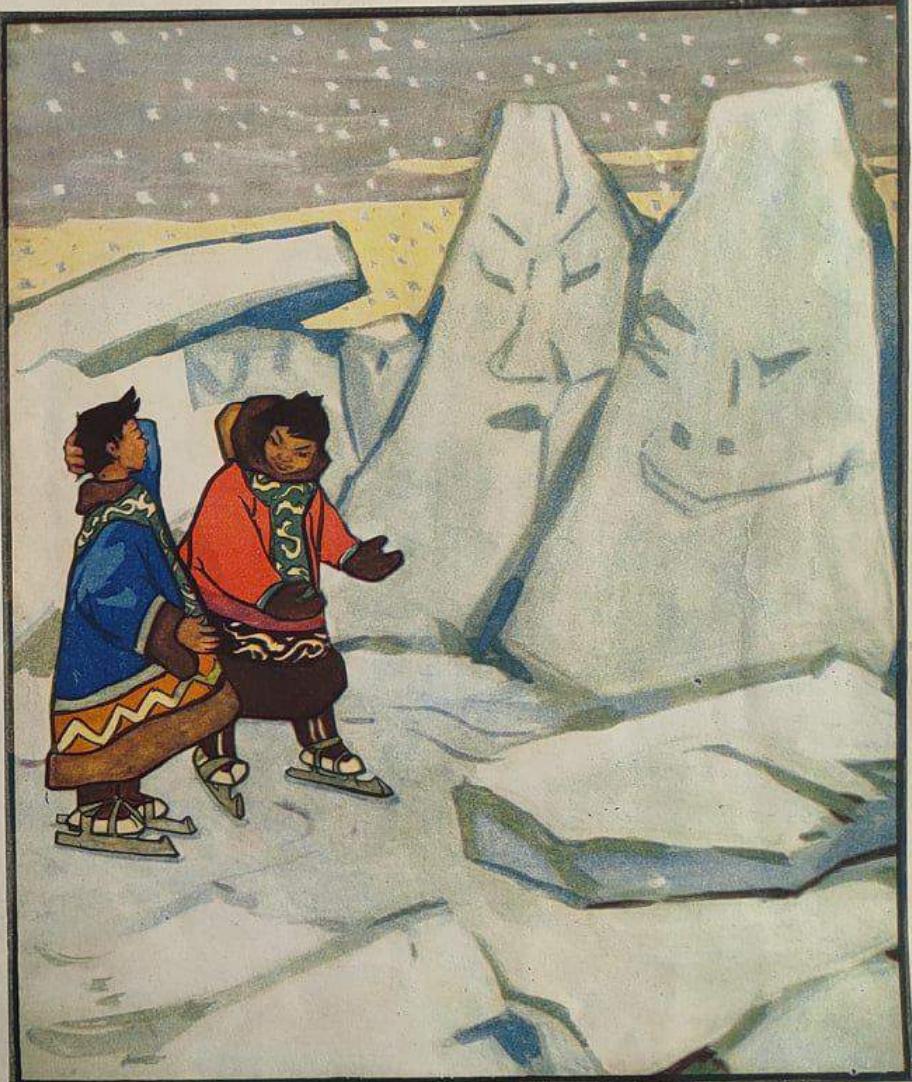
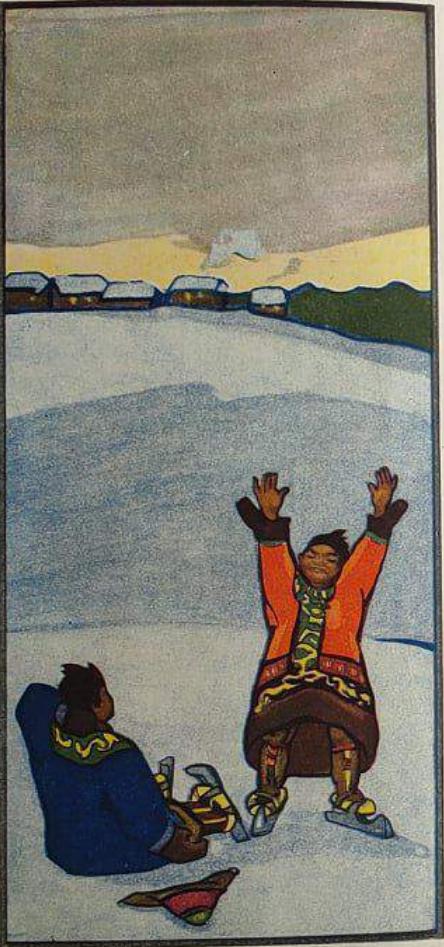
Коректор В. Л. Ніколенко

Здано на виробництво 4.XI-1957 р. Підписано до друку 30.XI.1957 р. Формат 60×92 $\frac{1}{2}$. Філ. друк. арк. 2.
Умовн. друк. арк. 2. Обл.-вид. арк. 2,41. Тираж 200 000. Зам. № 830. Ціна 1 крб. 70 коп.
Дитвидав УРСР. Київ, Кірова, 1.

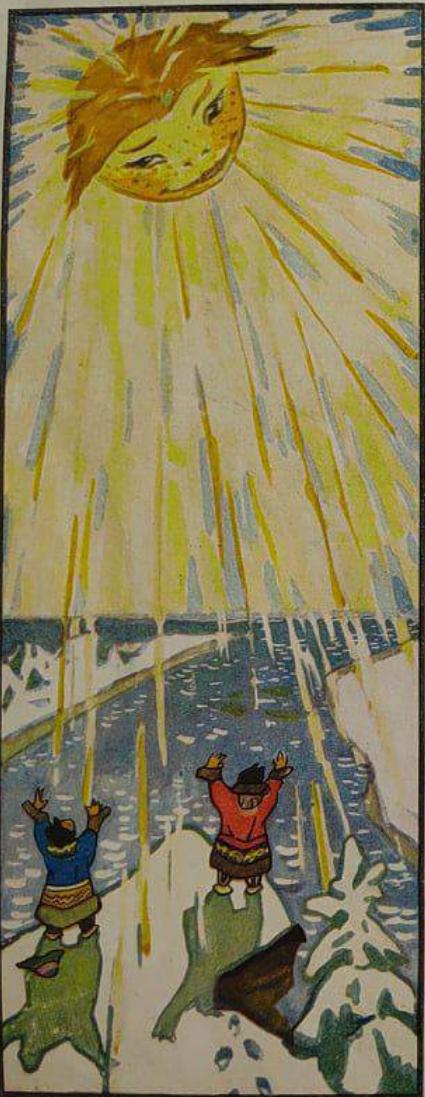
Фабрика кольорового друку Головвидаву Міністерства культури УРСР. Харків, К. Маркса, 1.



Побігли взимку нанайські діти на кригу ковзатись.



Спочатку гралися, ковзались. Потім побились. Один хлопчик, Намека, побив іншого, Курбу. Побив він Курбу і почав хвалитись:
— Я найсильніший!..



Але тут Намека посковзнувся, упав та й розбив собі потилицю. Каже йому Курба:

—От, виходить, ти не найсильніший, якщо лід побив тебе. Бачиш, кров іде. Поклонись льодові.

Спитав Намека кригу:

—Гей, слухай, криго, чи є хто дужчий за тебе?

—Є, — каже крига, — сонце дужче за мене. — Як воно пригріє, так я танути почну! Поклонись сонцю!

Пішли хлопчики до сонця. Довго йшли. Нарешті прийшли.

Каже Намека сонцю:

—Гей, батьку! Я побив Курбу, крига побила мене, ти розтопиш кригу — значить, ти сильніше за нас! При-

йшов я тобі вклонитись!
Подумало, подумало сонце.

—Хмара сильніша за мене, — каже воно. — Як закріє вона мене, проміння мое крізь неї не пройде, і на землі стане холодно...

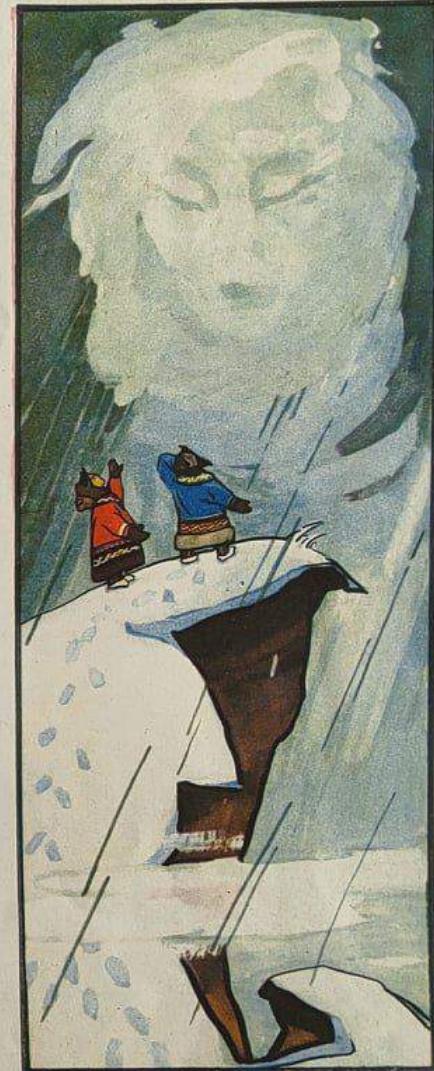
Подались хлопчики до хмари.

Залізли на високу гору.
Навколо туман, вогко, зимно.
Мовить Намека хмарі:

—Слухай, мати! Я сильніший від Курби, крига сильніша за мене, сонце сильніше за кригу, ти сильніша за сонце, — значить, ти сильніша за всіх. От я й прийшов тобі вклонитись!

Тільки хмара зібралась відповісти — повіяв вітер, загуляв навколо, засвистав, загомонів і розвіяв хмару.

Тільки що холодно і





вогко було, за два кро-
ки нічогісінко не видати,
а раптом стало тепло, ясно,
забліскотіла веселка, сонеч-
ко засяяло, і весь Амур —
від верхів'я до лиману
видно стало як на долоні.
Закричав тоді Намека
вітрові:

— Слухай, вітре! Я по-
бив Курбу, крига розбила
мені потилицю, сонце роз-
топило кригу, хмару за-



криває сонце, ти розігнав хмару! Ти, значить, сильніший за
нас усіх. От, я й вклоняюсь тобі!

Вклонився Намека. А Курба питає вітра:

— А чи зможеш ти гору з місця зрушити?

Почав вітер дмухати. Та хоч як він щоки надимав, дмухав,





гора стояла як і раніше, тільки піщинки з її вершечка полетіли.

— Еге-ге! — сказав Намека, — багато ж тобі часу потрібно буде, щоб пересунути гору з місця на місце. Виходить, гора сильніша за тебе!

Вклонились хлопчики горі.

— Горо, горо! — промовив тут Намека, — чи не ти сильніша за всіх на світі?

Покректала гора, подумала.

— Ні, — каже. — Дерево сильніше за мене. Воно росте на моїй спіні і корінням руйнує мене.

Вклонився Намека дереву:

— Гей, слухай, дерево! Я побив Курбу, крига побила мене, сонце побило кригу, хмара побила сонце, вітер побив хмару, гора побила вітер, а ти б'еш гору. Може ти сильніше від усіх?

Зашелестіло дерево листям.

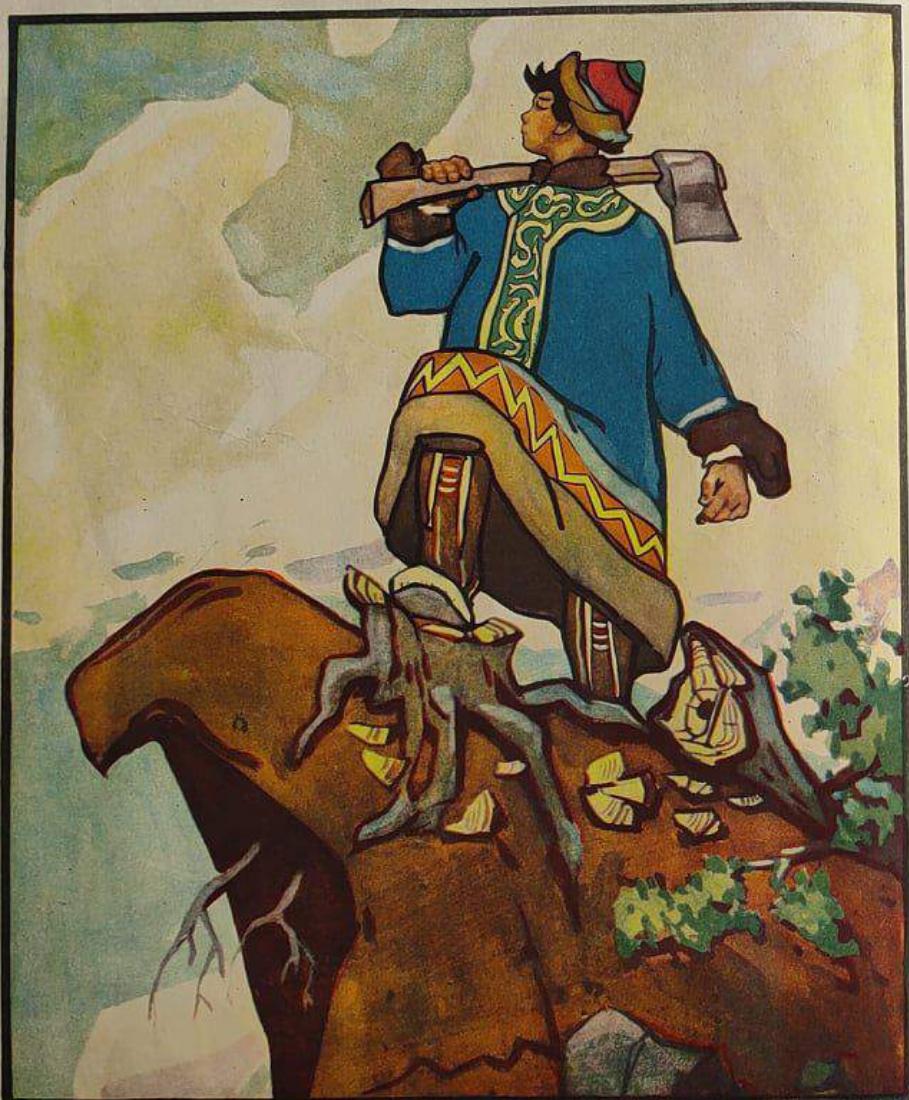
— Так, я сильніше від усіх, — каже.

— Оце вже й неправда, — відповів Намека.

Взяв у руки сокиру та й зрубав дерево.

Тут усі вклонились Намеці: і гора, і вітер, і хмара, і сонце, і крига.





Відтоді і вважають, що людина від усіх на світі сильніша.



Ціна 1 крб. 70 коп.

0-09

С 1. 1. 1961 року
Ціна 17 коп.



ДИТВИДАВ